

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.421/2020/7. szám

A Debreceni Ítéltábla a Szabóné dr. Sipos Gabriella ügyvéd (cím) által képviselt felperes neve (cím) felperesnek - a dr. Varga István ügyvéd (cím) által képviselt alperes neve (cím) I. rendű alperes ellen személyes adatot tartalmazó irat megismerése iránt indított perében a Debreceni Törvényszék 5.P.20.280/2020/23. számú ítélete ellen a felperes részéről 27. sorszám alatt előterjesztett, 28. sorszám alatt kiegészített fellebbezés és az I. rendű alperes részéről Pf. 3. sorszám alatt előterjesztett csatlakozó fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és a felperest az I. rendű alperes javára terhelő perköltség összegét felemeli 25 400 (huszonötezer-négyszáz) forintra, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét azzal a szövegezésbeli pontosítással hagyja helyben, hogy a felperes részéről írásban benyújtandó fellebbezésnek is helye van, a jogi képviselő nélkül eljáró fél fellebbezését pedig a bíróság elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az I. rendű alperesnek 15 napon belül 9014 (kilencezer-tizennégy) forint másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy 5000 (ötezer) forint csatlakozó fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

- [1] A Miskolci Járási Ügyészség 2013. október 31. napján **P.M.51../2013/.-I.** szám alatt megkereséssel élt a Debreceni Ítéltábla felé. A megkeresésben arra hivatkozott, hogy az alperes - a Miskolci Törvényszék kérelme alapján - **33.0../2013.OBH** számú átiratával megkereste a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Főügyészséget a szükséges intézkedések megtétele végett, mely kérelmet hozzá tették át.
- [2] A felperes az I. rendű alperesnél 2014. október 29-én érkezett beadványában azt kérte az I. rendű alperestől, hogy küldjék meg számára a **33.0../2013.** számú ügy iratainak másolatát, illetve biztosítsák számára az iratokba való betekintést.
- [3] A felperes módosított kereseti kérelmében arra kérte kötelezni az I. rendű alperest, hogy biztosítson betekintést a **33.0../2013.OBH** számú ügy irataiba, és adjon másolatot az iratokból. Hivatkozása szerint az iratok a gondnokság alá helyezési ügyével állnak összefüggésben. Leszögezte, hogy keresete nem az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Info tv.) 22. §-ának (1) bekezdésén alapul.

- [4] A felperes keresetet terjesztett elő II. rendű alperesként a Miskolci Törvényszékkel és III. rendű alperesként az E-i Járási Ügyészséggel szemben is, amelyek viszonylatában az elsőfokú bíróság idézés kibocsátása nélkül elutasította a keresetlevelet a jogerős 16.P.21.421/2016/2. és 16. számú végzéseivel.
- [5] Az I. rendű alperes ellenkérelmében kérte a kereset elutasítását. Álláspontja szerint a kereset nem vezethet eredményre a felperes hiányos nyilatkozatai mellett.
- [6] Az elsőfokú bíróság elutasította a keresetet a 15.P.21.421/2016/48. számú ítéletével, amelyet a felperes fellebbezése folytán eljár Debreceni Ítéltábla helybenhagyott a Pf.I.20.422/2018/7. számú ítéletével. A jogerős ítélet indokolása szerint a felperes kifejezetten akként nyilatkozott, hogy kereseti kérelme nem az Info tv. 22. §-án alapul, így amennyiben a bíróság (főszabályszerűen) jogcímhez nem is kötött, ahhoz igen, hogy a felperes kifejezetten mely jogcímen nem kéri a kereset elbírálását. Ezért csak dologi jogi alapon lehetett elbírálni a keresetet, a felperes azonban nem bizonyította, hogy megilletik a megismerni és kiadni kért iratok.
- [7] A felperes felülvizsgálati kérelme alapján eljár Kúria hatályon kívül helyezte a jogerős ítéletet az elsőfokú ítéletre is kiterjedően, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította a Pfv.I.20.419/2019/8. számú végzésével (a továbbiakban: hatályon kívül helyező végzés). Kijavított végzésével a felperes felülvizsgálati eljárási költségét 20 000 Ft-ban állapította meg. A hatályon kívül helyező végzés indokolása szerint a felperes által előadott tényállítások és a kereseti kérelem alapján megállapítható volt, hogy a felperes az Info tv. alapján öt megillető jogait kívánta érvényesíteni, a jogcím körében általa előadottak nem értékelhetőek úgy, hogy a bíróság ne az Info tv. jogvita elbírálása szempontjából irányadó időpontban (2014. december 22.) hatályos rendelkezései szerint bírálja el a keresetet. Meghagyta az elsőfokú bíróságnak, hogy a megismételt eljárásban hívja fel az I. rendű alperest érdemi ellenkérelme megtételére, és ennek keretében nyilatkoztassa arról, hogy a felperes által hivatkozott irat valóban létezik-e, illetve, hogy az tartalmaz-e a felperes személyét érintő személyes adatot; ezt követően, az I. rendű alperes nyilatkozata függvényében folytassa le a szükséges bizonyítási eljárást.
- [8] A felperes a megismételt eljárásban fenntartotta keresetét.
- [9] Az I. rendű alperes ellenkérelmében változatlanul kérte a kereset elutasítását. Hivatkozása szerint a **33.0../2013.OBH** számú ügyirat belső munkadokumentum, a bíróság és az I. rendű alperes mint igazgatási szerv közötti belső levelezést tartalmaz, amelyet csak az ismerhet meg, akinek az akta ismerete szükséges feladata elvégzéséhez. Egyúttal előadta, hogy az akta nem tartalmaz a felperesre vonatkozó személyes adatot a nevén és lakcímén kívül, ugyanakkor nem nyilvános adatokat is tartalmaz, amelynek megismerésére éppen az Info tv. által megkívánt felelős adatkezelés miatt nincs lehetőség. Álláspontja szerint továbbá a tájékoztatáshoz fűződő jog nem jelent iratbetekintési és másolatkiadási jogot.
- [10] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével elutasította a keresetet. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az I. rendű alperesnek 15 napon belül 9525 Ft perköltséget. Megállapította, hogy az állam visel 36 000 Ft kereseti, 48 000 Ft fellebbezési és 70 000 Ft felülvizsgálati illetéket.
- [11] Az ítélet indokolásában előre bocsájtotta, hogy a hatályon kívül helyező végzésben foglalt iránymutatás alapján az Info tv. 2014 októberében hatályos rendelkezései alapján kellett elbírálni a keresetet, a felperes tájékoztatáshoz való jogának tükrében. Az Info tv. 14. §-ának a) pontja alapján

az érintett kérelmezheti az adatkezelőnél a személyes adatai kezeléséről való tájékoztatását. Az Info tv. 15. §-ának (1) bekezdése szerint az érintett kérelmére az adatkezelő tájékoztatást ad az érintett általa kezelt, illetve az általa vagy a rendelkezése szerint megbízott adatfeldolgozó által feldolgozott adatairól, azok forrásáról, az adatkezelés céljáról, jogalapjáról, időtartamáról, az adatfeldolgozó nevéről, címéről és az adatkezeléssel összefüggő tevékenységéről, továbbá az érintett személyes adatainak továbbítása esetén az adattovábbítás jogalapjáról és címzettjéről.

- [12] A bíróságok igazgatásáról és szervezetéről szóló 2011. évi CLXI. törvény 65. §-a értelmében az I. rendű alperes elnöke a bírói függetlenség alkotmányos elvének megtartásával ellátja a bíróságok igazgatásának központi feladatait, valamint a költségvetési törvény bíróságokról szóló fejezete tekintetében a fejezet irányító hatásköreit, és felügyeletet gyakorol az ítélőtáblák és a törvényszékek elnökeinek igazgatási tevékenysége felett. Eszerint az I. rendű alperes a bíróságok legfelsőbb igazgatási szerve, melynek feladatai elsősorban a bíróságok belső ügyeivel, igazgatásával kapcsolatosak. Ennek megfelelően a belső ügyiratok tartalma is elsősorban e feladatkörökhöz igazodik. Ahogy arra az I. rendű alperes is hivatkozott, előtte nem folyik eljárás a felperes mint ügyfél részvételével. Ebből következően az iratbetekintésre, az iratok megismeréséhez való jogra nem a polgári perrendtartás szabályai, hanem az I. rendű alperes saját belső iratkezelési szabályai vonatkoznak. Az I. rendű alperes mint bírósági hivatali szervezet iratkezelésével összefüggő igény, kérelem és annak teljesítése tehát elsősorban az I. rendű alperes iratkezelési szabályain alapul, ezért az iratbetekintési- és másolatkérési jogosultság nem a jelen peres eljárás keretei között, hanem az I. rendű alperes mint hivatali szerv saját iratkezelési szabályai szerint értelmezendő.
- [13] Azt, hogy az I. rendű alperes belső használatú munkadokumentumában a neve és lakcíme is szerepel, a felperes a 21.421/2016/38/F/1. szám alatti okirattal igazolta. Az Info tv. fent idézett 15. §-ának (1) bekezdése azonban az adatkezeléssel kapcsolatosan a kérelmező tájékoztatáshoz való jogát rögzíti. Ilyen tájékoztatást - szó szerint tekintve - a felperes nem kért, minthogy a 2014 októberében érkezett levélében, valamint a jelen perben előterjesztett kereseti kérelmében is másolat kiadását és iratbetekintési jog biztosítását kérte. Amennyiben pedig az Info tv. 14. §-ának a) pontján alapuló, illetőleg a 15. §-ának (1) bekezdése szerinti kérelemnek tekintjük, megállapítható, hogy az I. rendű alperes a per folyamán többször is eleget tett az e tájékoztatás iránti kérelemnek. Mind a 10. sorszám alatti beadványában, mind a 17. sorszám alatt jegyzőkönyvben foglalt szóbeli nyilatkozatában szerepel ugyanis, hogy a per alapjául szolgáló ügyirat kizárólag a felperes nevét és a lakcímét tartalmazza, egyéb személyes adatát nem kezelik. Az I. rendű alperes tehát teljesítette a per során a jogszabály által előírt tájékoztatási kötelezettségét. Ebből a szempontból pedig nincs jelentősége, hogy a felperes nem fogadja el az I. rendű alperes tájékoztatását. Hangsúlyozta ugyanakkor, hogy az Info tv. 14. §-ának a) pontja és 15. §-ának (1) bekezdése csak tájékoztatás kéréséről és megadásáról szól, amely nem jelent, és nem jelenthet egyszersmind iratbetekintést vagy másolatkéréshez való jogosultságot is. Az Info tv. 29. §-a alapján az adatkezeléssel érintett iratokból másolat egyébként is csak a közérdekű adat megismerésével kapcsolatos igényérvényesítéssel összefüggésben kérhető.
- [14] A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: 1952. évi Pp.) 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest az I. rendű alperes jogi képviselével felmerült, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 3. §-ának (3) és (4) bekezdései szerint megállapított ügyvédi munkadíj megfizetésére azzal, hogy az összeg a 4/A. § szerinti általános forgalmi adót is magában foglalja. A megismételt eljárásban az I. rendű alperes jogi képviselője két tárgyaláson megjelent, egy beadványt szerkesztett, így a R. 3. §-ának (3) bekezdése szerinti megkezdett óránként járó 5000 Ft felszámításával, a megismételt eljárásban irányadó 50%-os mértékre is tekintettel, a rendelkező rész

szerinti perköltség megfizetésére kötelezte a felperest. A felperes személyes költségmentessége miatt az állam viseli a kereseti illetéket, valamint az alapeljárásban előterjesztett fellebbezés és felülvizsgálati kérelem folytán felmerült eljárási illetéket a költségmentesség bírósági eljárásban való alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet (a továbbiakban: Kmr.) 13. §-ának (1) bekezdése és 14. §-a alapján.

- [15] A felperes fellebbezést, az I. rendű alperes csatlakozó fellebbezést terjesztett elő az ítélettel szemben.
- [16] A felperes fellebbezésében (utalva az elutasított keresetre, az I. rendű alperes javára megítélt perköltségre, költségeire, a jogorvoslati tájékoztatásra és az indokolásra) elsődlegesen kérte az ítélet megváltoztatását akként, hogy a bíróság adjon helyt a keresetnek, másodlagosan kérte az ítélet hatályon kívül helyezését, és az bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását. Emellett kérte az I. rendű alperes részére történő perköltségfizetés elsőlegesen megváltoztatását, és annak megállapítását, hogy az I. rendű alperes maga viseli perköltségét az új eljárásban a per eldöntésére való tekintet nélkül, és ez alapján a perköltségfizetésre történő kötelezésének mellőzését, és az I. rendű alperes perköltség iránti kérelmének elutasítását; másodlagosan kérte a perköltség csökkentését, harmadlagosan erre vonatkozóan is hatályon kívül helyezést, és az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára történő utasítását. Kérte továbbá saját perköltsége körében elsőlegesen perköltségének megtérítésére kötelezni az I. rendű alperest a per eldöntésére való tekintet nélkül, másodlagosan pedig erre vonatkozóan is az ítélet hatályon kívül helyezését, és a bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását. Kérte továbbá az ítélet jogorvoslati tájékoztatására vonatkozó rendelkezésének megváltoztatását abban a körben, hogy elektronikus úton benyújtandó fellebbezésnek van helye, továbbá, hogy a jogi képviselő nélkül eljáró fél perorvoslati kérelmét a bíróság hiánypótlási felhívás kiadása nélkül visszautasítja, míg másodlagosan kérte erre vonatkozóan is az ítélet hatályon kívül helyezését, és a bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára történő utasítását. Kérte továbbá az ítélet indokolásának kiegészítését is, továbbá költségeinek megtérítését, amely az elsőfokú eljárásban 1670 forint (posta, nyomtatás, másolás, telefon), a másodfokú eljárásban ügyvédi munkadíj és ezen felül 560 forint (nyomtatás, másolás, telefon), a felülvizsgálati eljárás megállapított 20 000 Ft, az új elsőfokú eljárásban 1260 Ft (posta, nyomtatás). Emellett kérte a jelen másodfokú perköltségének megállapítását a R. 3. §-ának (3) és (4) bekezdései alapján. A felperes utalt költségmentességére is. Hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság megsértette Magyarország Alaptörvénye 28. cikkének (1) bekezdését, amely alapján mindenkinek joga van ahhoz, hogy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes tárgyaláson, észszerű időn belül bírálja el. Az elsőfokú bíróság megsértette az 1952. évi Pp. 3. §-ának (3) bekezdését, de nem teljesítette az 1/2009. PK vélemény 4. és 7. pontjaiban foglaltakat sem, mert nem volt egyediesített tájékoztatás a bizonyításra szoruló tényekről, nem volt tájékoztatás a bizonyítási eszközökről. Megsértette az 1952. évi Pp. 221. §-ának (1) bekezdését is, mivel hiányos, nem megfelelő az iratismertetés, a bíróság nem tett eleget indokolási kötelezettségének. Megsértette az 1952. évi Pp. 206. §-ának (1) bekezdését is, megalapozatlan következtetést vont le, okszerűtlen az értékelés, a bíróság nem vizsgálta ki az ügyet. Hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság megsértette az Info. törvény fellebbezésben idézett 3. §-ának 2. és 10. pontjait, 14. §-ának a) pontját, 15. §-ának (1) bekezdését és 22. §-ának (5) bekezdését is. Megsértette az 1952. évi Pp. bizonyítás elrendelésével és a bizonyítási érdekekkel összefüggő 163. §-ának (1) és (4) bekezdéseit. Nem fogadható el az az I. rendű alperesi nyilatkozat, hogy a **33.0./2013.** OBH ügy iratai csak a nevét és a lakcímét tartalmazzák. Nem megfelelő az ítélet értékelése, hogy a jogszabályi kötelezettség teljesítése szempontjából ne lenne jelentősége annak, hogy nem fogadta el az I. rendű alperes ezzel kapcsolatos nyilatkozatát, ami az 1952. évi Pp. 206. §-a (1) bekezdésének megsértése. Nem fogadható el, hogy az I. rendű alperes eleget tett a

jogszabályban előírt tájékoztatási kötelezettségének a perben tett nyilatkozatával, nem megfelelő a bíróság értékelése, megsértette az 1952. évi Pp. 206. §-ának (1) bekezdését. Az alperes az Info.tv. 3. §-ának 2. pontjában felsoroltakra a **33.0../2013.OBH** számú iratokban foglaltakra nem adott teljeskörű tájékoztatást, ugyanígy a 15. § (1) bekezdésében felsoroltakra sem. Az elsőfokú bíróság pedig nem indokolta meg, hogy miért nem értékelte ezt. Nem fogadható el, hogy az írat más személyekre vonatkozó adatokat is tartalmazna, erre vonatkozóan bizonyítást nem folytattak le, a bíróság nem is adott erre vonatkozó tájékoztatást a bizonyítással összefüggésben, ami a Pp. 163. §-a (1) és 3. §-a (3) bekezdéseinek megsértése. A bíróság megsértette a Pp. 3. §-ának (2) bekezdését is, mivel tartalma szerint kell figyelembe venni a nyilatkozatokat, így más címen is kötelezhette volna az I. rendű alperest, hogy biztosítsa az akta iratainak megismerését, az iratokba való betekintés biztosítását, másolat kiadását. Az ítélet azt tartalmazza, az iratbetekintésre, az iratok megismeréséhez való jogra az I. rendű alperes saját iratkezelési szabályai vonatkoznak, ezt azonban nem bírálta el és nem indokolta meg, hogy miért nem, amely az 1952. évi Pp. 206. §-a (1) és 225. §-a (1) bekezdéseinek megsértése. Ezzel kapcsolatban sem kapott tájékoztatást a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítással összefüggésben, kéri, hogy a bíróság szerezzé be az I. rendű alperes iratkezelési szabályzatát. Álláspontja szerint bizonyította jogi érdekét az iratokba való betekintés, a másolat kiadása körében, 2018. január 5-i beadványához mellékelte a Miskolci Járási Ügyészség **P.M.51../2013/-I.** számú levelének másolatát, amely a perben érintett íratra hivatkozik. Eszerint a személyére vonatkozó irat megismerésének biztosítását kéri, illetve kérte. A hatályon kívül helyező végzés azt tartalmazta, hogy az I. rendű alperes nyilatkozatának függvényében kell lefolytatni a szükséges bizonyítást, azonban az 1952. évi Pp. 163. §-a (1) bekezdésének megsértésével az elsőfokú bíróság ezt nem folytatta le, ezért nem megalapozott az ítélet. A 2020. szeptember 28-i beadványában kérte a Miskolci Járási Ügyészség **P.M.51../2013.** számú iratának beszerzését, az ítélet azonban ezt nem tartalmazza, és nem is indokolta meg, hogy miért nem teljesítette, ami az 1952. évi Pp. 206. §-ának (1) és 221. §-ának (1) bekezdéseit sérti. A bíróság megsértette az 1952. évi Pp. 190. §-ának (2) bekezdését, amely szerint a bizonyító fél kérelmére az ellenfelet kötelezheti a birtokában lévő okirat bemutatására. 2018. január 5-i beadványában ezt kérte, azonban az ítélet mindezt nem tartalmazza és nem indokolja meg, hogy miért nem teljesítette ezt a kérelmét, amellyel megsértette az 1952. évi Pp. 206. §-ának (1) és 221. §-ának (1) bekezdéseit. A bíróság megsértette az 1952. évi Pp. 30. §-ának (1) és 43. §-ának (1) bekezdését, amely alapján hivatalból kellett volna figyelembe vennie az illetékességének azon alapuló hiányát, hogy a bíróság illetékességét az I. rendű alperes székhelye megalapította. Miután a további korábbi alperesekkel (Miskolci Törvényszék, E-i Járási Ügyészség) idézés kibocsátása nélkül elutasították a keresetlevelet, az ítéletben az I. rendű alperessel szemben hoztak határozatot, amelynek székhelye B., **Cím1.**, azaz az elsőfokú bíróságnak nem volt illetékessége az I. rendű alperes elleni keresetre. Előadta azt is, hogy az elsőfokú eljárás során kérte az I. rendű alperes felülvizsgálati eljárási költségének törlesztését, az erről hozott végzést azonban nem kapta meg. Idézve az 1952. évi Pp. 78. §-ának (1) és 80. §-ának (2) bekezdéseit előadta, hogy ezeket megsértette a bíróság, mivel a perköltségviselés általános szabálya alól kivételt jelent az 1952. évi Pp. 80. §-ának (2) bekezdése, amely alapján a fél, aki egyes perbeli cselekményeket sikertelenül végez, vagy egyes perbeli cselekményekkel indokolatlanul késedelmeskedik, vagy valamely hatánapot vagy határidőt mulaszt, vagy más módon felesleges költségeket okoz, az ebből származó költségeinek megtérítését pernyertessége esetén sem igényelheti, illetőleg az ellenfél ebből eredő költségeinek megtérítésére a per eldöntésére való tekintet nélkül kötelezhető. A 2020. augusztus 28-i beadványában kérte, hogy ez alapján az I. rendű alperes maga köteles viselni költségét az új eljárásban. A hatályon kívül helyező végzés tartalmazta, hogy az elsőfokú bíróság hívja fel az I. rendű alperest érdemi ellenkérelme megtételére, nyilatkoztassa, hogy a hivatkozott irat valóban létezik-e, illetőleg az tartalmaz-e a személyét érintő személyes adatot. A megelőző eljárásban a 2017. október 20-i dátumú jegyzőkönyvben lévő felhívásban foglaltakra az I. rendű alperes érdemben nem válaszolt, ezzel felesleges költségeket

okozott, amely az új eljárás költsége. Az ebből származó költségei megtérítését nem kérheti, a felperes viszont az ebből eredő költségei megtérítését kéri a per eldöntésére való tekintet nélkül. Ezért kéri a perköltség fizetésére vonatkozó rendelkezés megváltoztatását, és annak megállapítását, hogy az I. rendű alperes maga állja az új eljárásban a saját költségét. Az elsőfokú bíróság megsértette az 1952. évi Pp. 213. §-ának (1) bekezdését, amely alapján az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre. Az 1952. évi Pp. 225. §-ának (1) bekezdése alapján kéri az ítélet kiegészítését is. Kérte a 2020. augusztus 28-i beadványában annak megállapítását, hogy az I. rendű alperes maga viselje saját költségét az új eljárásban, ezt nem bírálta el a bíróság, ezért kéri, hogy erről hozzanak határozatot. A jogorvoslati tájékoztatás megváltoztatását azért kéri, mert az ítélet szerint elektronikus úton benyújtandó fellebbezésnek van helye, erre vonatkozóan azonban jogszabályi hivatkozást nem tartalmaz. Az 1952. évi Pp. 397/I. §-a (2) bekezdésének e) pontja alapján azonban a 2016. július 1. napján és az azt követően indult perekben kell alkalmazni az elektronikus ügyintézés, a jelen per azonban 2014. december 22-én indult a Fővárosi Törvényszéken, az eljárás a korábbi másodfokú és a felülvizsgálati eljárásban is papíralapon folyt, ezért az ítélet ellen papíralapon benyújtható lett volna a fellebbezés. Az ítélet azt is tartalmazza, hogy hiánypótlási felhívás kiadása nélkül visszautasítják a jogi képviselő nélkül előterjesztett perorvoslati kérelmét, de erre vonatkozóan sem tartalmaz jogszabályi hivatkozást az ítélet, azonban nem fogadható el, hogy a bíróság a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvényre (a továbbiakban: Pp.) hivatkozik. Megsértette a Pp. 630. §-ának (1) bekezdését, amely alapján e törvény rendelkezéseit a 2018. január 1-jén és az azt követően indult ügyekben kell alkalmazni. A jelen eljárás 2014. december 22-én indult, az 1952. évi Pp.-t kell alkalmazni. Kéri az ítélet jogorvoslati tájékoztatásának javítását is az 1952. évi Pp. 224. §-ának (1) bekezdése alapján. A fellebbezés kiegészítésében elsődlegesen arra kérte kötelezni az I. rendű alperest, hogy térítse meg perköltségeit, másodlagosan erre vonatkozóan is kérte az ítélet hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását. Előadta, hogy az I. rendű alperes nem válaszolt a 2014. október 29-én benyújtott levelére. Az elsőfokú ítélet indokolása pedig ellentmondásos, hiszen a [9] pontban azt írta, hogy a kereseti kérelmet a tájékoztatáshoz való jog tükrében kellett megítélni, a [10] pont pedig azt tartalmazza, hogy azon kérést, hogy az I. rendű alperes biztosítsa a betekintést az OBH 33.031/2013. számú iratba, valamint adjon másolatot ezekről az iratokról, nem találta alaposnak.

[17] Az I. rendű alperes csatlakozó fellebbezésében kérte az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezésének megváltoztatásával az őt megillető perköltség 45 400 Ft-ra történő felemelését. Kérte továbbá 7500 Ft + áfa másodfokú perköltségének megfizetésére kötelezni a felperest. Hivatkozása szerint a Kúria 20 000 Ft-ban állapította meg felülvizsgálati eljárási költségét, amelyről az 1952. évi Pp. 275. §-ának (5) bekezdése alapján az elsőfokú bíróságnak kellett volna döntenie, és beszámítani az őt pernyertes félként megillető perköltség összegébe. Az elsőfokú bíróság továbbá az elvégzett munkához képest aránytalanul alacsony összegben állapította meg elsőfokú perköltségének összegét, illetve nem is határozta meg az általa igazoltnak elfogadott ügyvédi munkaidőt. Annak sem adta részletes indokát, hogy a 7500 Ft + áfa, azaz 9525 Ft ügyvédi munkadíjat hogyan számította, a két tárgyaláson való részvétel, az azokra történő felkészülés, illetőleg a beadvány szerkesztésére fordított időt mennyiben vette figyelembe. Mindezek legalább 8 munkaórát vettek igénybe, ezért a R. 3. §-ának (3) és (4) bekezdései alapján 5000 Ft óradíjjal számolva 25 400 Ft elsőfokú perköltséget kellett volna megállapítani, amely a 20 000 Ft felülvizsgálati eljárási költséggel együtt 45 400 Ft.

[18] Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását. Hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes az érintett iratok tekintetében nem rendelkezik iratbetekintési, iratmásolat kérésére

vonatkozó jogosultsággal sem az Info. tv., sem más jogszabály alapján, míg az I. endű alperes teljesítette a perben tájékoztatási kötelezettségét. Az elsőfokú bíróság kellően megindokolta döntését, ezért az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezés minden alapot nélkülöz, de a felperes egyébként sem terjesztett elő értékelhető jogi érvelést. Az elsőfokú bíróság illetékessége kapcsán visszautalt a Debreceni Ítéltábla eljárás során hozott Pkf.20.543/2016/2. számú határozatára, amelyben mellőzte a keresetlevél Fővárosi Törvényszékhez való áttételét, mivel az elsőfokú bíróság hatásköre és illetékessége fennállt. E kérdés újból már nem tehető vita tárgyává. A felperes alapjogi jogsértésre való hivatkozása sem tartalmaz ezzel összefüggő érvelést, az elsőfokú bíróság pedig az Alaptörvény felhívott rendelkezéseinek megfelelően járt el. A bizonyítási eljárás megfelelésége körében hangsúlyozta, hogy az új eljárás során a bíróság minden olyan információ birtokában volt, amely alapján további bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül, a rendelkezésre álló tények és bizonyítékok alapján tudta meghozni határozatát. Az eljárás e szakaszára minden ténykérdés tisztázódott, így további bizonyítandó tényekre nem kellett tájékoztatást adni, egyebekben pedig a tényállás megállapítása szempontjából releváns tények körében nem volt vita a felek között, az ítélet ezért nem sérthette meg az 1952. évi Pp. 164. §-ának (1) bekezdését. A felperes alaptalanul sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság elfogadta az I. rendű alperes nyilatkozatát, hogy az érintett irat csak a felperes nevét és lakcímét tartalmazza. Az elsőfokú bíróságnak e körben nem kellett bizonyítást lefolytatnia, amelynek körében utalt az Info. tv. 14. §-ának a) pontjában és 15. §-ának (1) bekezdésében szabályozottakra. Hangsúlyozta, hogy a módosított kereset tárgya nem az volt, hogy az I. rendű alperes adjon tájékoztatást az általa kezelt személyes adatairól, de az sem képezte a kereset tárgyát, hogy az I. rendű alperesi tájékoztatás helyes volt-e, így e körben nem kellett bizonyítást lefolytatni. Az Info. tv. 14. §-ának a) pontja alapján a felperes a saját személyes adatairól kérhet tájékoztatást, más adatairól nem, ezért nincs jelentősége, hogy az érintett irat esetlegesen tartalmaz-e más személyre vonatkozó személyes adatokat, e körben bizonyítást sem lehetett folytatni. A felperes továbbá nem az 1952. évi Pp. rendelkezésének megfelelően terjesztette elő az ügyészégi iratok beszerzésére vonatkozó indítványát, ugyanígy az sem állapítható meg, hogy a teljes iratot kérte-e beszerezni vagy annak csak egy részét. Az elsőfokú bíróságnak ezért e kérelem mellőzése körében nem volt indokolási kötelezettsége, de egy ilyen mulasztás egyébként sem vezet a határozat megváltoztatásához vagy hatályon kívül helyezéséhez. Visszautalva a Debreceni Ítéltábla hatályon kívül helyezett ítéletének indoklására, álláspontja szerint nem sértette meg az elsőfokú bíróság az 1952. évi Pp. 190. §-ának (2) bekezdésében foglaltakat sem, mikor nem kötelezte az I. rendű alperest az érintett iratok becsatolására, amelynek indoka egybeesik a kereset elutasításának indokával. Ami az eltérő jogcímen igényelt elbírálás kérdését illeti, kifejtette, hogy a kereset eltérő jogcímen történő megítélésének elsődleges feltétele, hogy legyen olyan jogcím, amely alapján a kérelem elbírálható, az eljáró bíróságok azonban (ideértve a Kúriát is) nem láttak a már elbírált jogcímen kívül más olyan jogcímet, amely alapján egyáltalán vizsgálnia kellett a keresetet. Mivel az elsőfokú bíróság a felperes által megjelölt jogcímen elbírált a keresetet, nem terhelte indokolási kötelezettség, hogy egyéb jogcímen miért nem alapos a kereset. Ami a saját iratkezelési szabályzatát illeti, az pedig nem jogszabály, az I. rendű alperesen kívül más személy tekintetében jogot és kötelezettséget nem keletkeztet, ezért az elsőfokú bíróság az I. rendű alperes szabályzatában foglaltak alkalmazásával nem bírálhatta el a keresetet, ezért erre vonatkozóan nem is kellett bizonyítást foganatosítani. Az I. rendű alperes továbbá a megismételt eljárásban nyilatkozott, hogy a felperes által megjelölt irat létezik, és megjelölte azon felperesi személyes adatokat is, amelyeket ezen iratban kezel. Erre a nyilatkozatra tekintettel további bizonyítás nem volt szükséges, az elsőfokú bíróság pedig eleget tett a hatályon kívül helyező végzésben foglaltaknak is. Az I. rendű alperes továbbá a felperes 2014. októberi kérelmét tartalma alapján nem minősítette az Info. tv. 14. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerinti - tájékozódáshoz való jog érvényesítése érdekében előterjesztett - kérelemnek, azonban a bírósági eljárás során előterjesztett olyan nyilatkozatot, amely megfelel az Info. tv. 15. §-ának (1) bekezdésében foglaltaknak. E nyilatkozatát bírósági eljárás során

tette meg, így e nyilatkozat megtételére, annak tartalmára nem kellett bizonyítási eljárást folytatni, az pedig már nem a bizonyítási kérdések körébe tartozik, hogy e nyilatkozat megfelel-e a jogszabályoknak (egyebekben maradéktalanul megfelel). A fellebbezés nem részletezi továbbá, hogy az elsőfokú ítélet miért sérti meg az Info. tv. idézett rendelkezéseit, amellyel szemben az ítélet e jogszabályhelyeket nem sérti. A perköltség körében előadta, hogy a felperes érvelésével ellentétben az I. rendű alperes egy perbeli cselekménnyel sem késlekedett, a 2017. október 20. napján kelt végzés kapcsán pedig a Debreceni Ítéltábla a hatályon kívül helyezett ítéletében is kifejtette, hogy a felek tényállításainak kell megelőznie a bizonyítási eljárást, ezért nem volt lehetősége az 1952. évi Pp. 80. §-ának (2) bekezdésében rögzítettek alkalmazására, az elsőfokú bíróság pedig döntött az ezzel összefüggő felperesi indítványról, amikor rendelkezett a perköltség viseléséről, ezért az elsőfokú ítélet kiegészítésének nincs jogszabályi alapja. Kitért arra is, hogy a fellebbezési záradék nem a bíróság döntését tartalmazza, ezért azzal szemben nincs helye fellebbezésnek, azonban már a keresetlevél előterjesztésekor hatályban volt az 1952. évi Pp. 73/A. §-a (1) bekezdésének a) pontja, amely szerint a jogi képviselő kötelező az ítéltábla előtti eljárásban az ítélet elleni fellebbezést előterjesztő fél számára. Az 1952. évi Pp. keresetlevél benyújtásakor hatályos 394/C. §-ának c) pontja alapján pedig 2015. július 1. napjától, ha a fél képviselővel jár el, akkor a jogi képviselő elektronikus formában terjeszti elő beadványait, ezért a záradék kijavításának sincs helye.

- [19] A felperes a csatlakozó fellebbezésre előterjesztett fellebbezési ellenkérelemben kérte a perköltség felemelésére irányuló csatlakozó fellebbezés „elutasítását”. Hivatkozása szerint alaptalan az I. rendű alperes hivatkozása, mivel a Kúria kijavította a hatályon kívül helyező végzést, és csupán a felperes viszonylatában állapított meg 20 000 Ft felülvizsgálati eljárási költséget hivatkozva arra a végzés indokolásában, hogy az I. rendű alperesnek nem volt felülvizsgálati eljárással összefüggő perköltsége. Nem fogadható el az alperes hivatkozása az elsőfokú eljárásban felmerült költségére sem, mivel az 1952. évi Pp. 79. §-ának (1) és (2) bekezdései szerint a fél javára az általa felszámítottnál több perköltséget megállapítani nem lehet, a költségek utólagos felszámításának pedig nincs helye, az I. rendű alperes ugyanakkor a R. 3. §-ának (3) bekezdésére hivatkozva kérte megállapítani perköltségként az ügyvédi munkadíjat, azonban nem jelölt meg pontos összeget, ezért utóbb már nem is számíthat fel. Az sem fogadható el, hogy 8 munkaórát vett volna igénybe az eljárás, vagy aránytalanul alacsony lenne a megállapított perköltség. Az egyidejűleg a fellebbezési ellenkérelemre előterjesztett észrevételében pedig előadta, hogy nem fogadható el, hogy az I. rendű alperes az Info. törvény 14. §-ának a) pontja és 15. §-ának (1) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettségét teljesítette volna, de nem fogadható el az sem, hogy az elsőfokú bíróság illetékessége ne lenne vitássá tehető, hiszen az ügy egyedüli alperese a budapesti székhelyű I. rendű alperes. Nem fogadható el az sem, hogy minden ténykérdés tisztázódott a bizonyítási eljárás lefolytatás nélkül, mivel a hatályon kívül helyező végzés azt tartalmazta, az I. rendű alperes nyilatkozatának függvényében kell lefolytatni a szükséges bizonyítási eljárást. Az elsőfokú bíróság azonban ezt nem teljesítette, így nem fogadható el, hogy ne sértette volna meg az 1952. évi Pp. 164. §-ának (1) bekezdését. Arra sem folytattak le bizonyítást, hogy a nevén és lakcímén kívül más adat ne lett volna az érintett ügyiratban, nem fogadható el az sem, hogy ne kellett volna bizonyítást lefolytatni, hogy az I. rendű alperesi tájékoztatás helyes volt-e. A perben azért kellett volna bizonyítást lefolytatni, vizsgálni azt, hogy az érintett irat tartalmaz-e más személyre vonatkozó adatokat, mert az I. rendű alperes a perben erre hivatkozott, hogy ezért nem lehet az iratokba betekinteni és másolatot kapni. Az I. rendű alperes nem megfelelően hivatkozott az ügyészégi iratok beszerzésére vonatkozó indítványára sem, mivel ő maga mellékelte a **P.M.51./2016/-I.** számú levelet, és kérte az ezen számon - ami a **P.M.51./2013.** - lévő iratok beszerzését. Az elsőfokú bíróság pedig nem hívta fel e bizonyítási indítvánnyal kapcsolatban pontosításra, az a hivatkozás pedig az 1952. évi Pp. 206. §-ának (1) és 221. §-ának (1) bekezdéseivel ellentétes hivatkozás, hogy a bíróságnak ne lett volna

indokolási kötelezettsége a bizonyítás teljesítésének mellőzésére. Ez a jogsértés indokolja az elsőfokú ítélet megváltoztatását vagy hatályon kívül helyezését. Nem fogadható el, hogy más jogcímen ne kellett volna elbírálni a keresetet, és nem fogadható el az sem, hogy az elsőfokú bíróságnak az I. rendű alperes iratkezelési szabályai kapcsán ne kellett volna bizonyítást folytatni, ez alapján nem bírálhatta volna el a keresetet. Az elsőfokú ítélet hivatkozik arra, hogy az iratbetekintésre, az iratok megismeréséhez való jogra az I. rendű alperes saját iratkezelési szabályai vonatkoznak. Az ítélet tábla hatályon kívül helyezett ítélete tartalmazza, hogy a kereset az I. rendű alperes mint hivatali szervezet iratkezelésével összefüggő igényt jelenít meg. Kérte a 2014. október 29-i levelében az ügy iratainak másolatát, illetőleg a betekintés biztosítását (a levél másolatát csatolta a 2020. április 1-i beadványához), azonban nem fogadható el, hogy az I. rendű alperes nem válaszolt erre a levélre. Az I. rendű alperes perben tett nyilatkozata továbbá nem felel meg az Info. tv. 15. §-ának (1) bekezdésében foglaltaknak, az ott felsorolt tájékoztatási kötelezettségének nem teljeskörűen tett eleget. Az I. rendű alperes nyilatkozatára bizonyítási eljárást kellett volna folytatni, vizsgálnia kellett volna az elsőfokú bíróságnak, hogy az I. rendű alperes nyilatkozata teljeskörű-e, megfelel-e a jogszabályoknak. Nem fogadható el, hogy az I. rendű alperes ne késlekedett volna egy perbeli cselekménnyel sem, ugyanis a 2017. október 20-i, a megelőző eljárásban jegyzőkönyvben rögzített felhívásban foglaltakra nem válaszolt érdemben. Amennyiben pedig arra hivatkozik, hogy a megismételt eljárásban teljesítette a jogszabályban előírt tájékoztatási kötelezettséget, akkor az 1952. évi Pp. 80. §-ának (2) bekezdése alapján a perben felmerült felperesi költségeket az I. rendű alperesnek kell állnia, illetőleg saját költséget nem igényelhet, mivel a pert megelőzően nem válaszolt a levelére. Kitért arra is, hogy a 2020. december 10-én postára adott beadványában kérte az elsőfokú ítélet kiegészítését és kijavítását, amelyet az elsőfokú bíróság nem bírált el, ezzel megsértette az 1952. évi Pp. 224. §-ának (1) és (2), továbbá 225. §-ának (3), (4) és (6) bekezdéseiben foglaltakat. Nem fogadható el, hogy a fellebbezési záradék helyes lenne, mivel az eljárás 2014. december 22-én indult, az 1952. évi Pp. 397/I. §-a (2) bekezdésének e) pontja alapján pedig csak a 2016. július 1. napján és azt követően indult perekben kell alkalmazni az elektronikus ügyintézt. A jelen eljárásban az 1952. évi Pp.-t kell alkalmazni. Fenntartotta, hogy annak megállapítását kéri, hogy az I. rendű alperes saját maga állja a másodfokú eljárásban költségét a per eldöntésére való tekintet nélkül az 1952. évi Pp. 80. §-ának (2) bekezdése alapján, továbbá kérte, hogy a bíróság utasítsa el az I. rendű alperes másodfokú perköltségigényét. Vitatta, hogy az I. rendű alperes oldalán 6 ügyvédi munkaóra merült volna fel a másodfokú eljárásban, eltúlzottnak tartva a másodfokú perköltségigényt is. Utalt arra, hogy a R. 3. §-ának (6) bekezdése alapján a munkadíj összege mérsékelhető, ha nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. Ez alapján kérte az I. rendű alperes első-, és másodfokú perköltségének mérséklését is.

- [20] Az ítélet tábla tárgyaláson kívül bírálta a fellebbezést és a csatlakozó fellebbezést az 1952. évi Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének f) pontja alapján, és a fellebbezést megalapozatlannak, a csatlakozó fellebbezést részben megalapozottnak találta.
- [21] Az elsőfokú bíróság a hatályon kívül helyező végzésben előírtakat teljesítve lefolytatta az ügy érdemi eldöntéséhez szükséges bizonyítást, és az alapján helytálló következtetésre jutott a kereset megalapozatlanságát illetően. A per fő tárgyát érintő döntésének indokaival az ítélet tábla részben értett egyet, amelynek oka abban áll, hogy az elsőfokú bíróság indokolatlanul bírálta el a keresetet a személyes adatokkal kapcsolatos tájékoztatás kérése irántiként is. Erre tekintettel, továbbá a fellebbezésben és a csatlakozó fellebbezésben foglaltak miatt az alábbiak kifejtése szükséges.
- [22] A Kúria az elsőfokú bíróság értelmezésétől eltérően nem írta elő, hogy a keresetet, amely a hatályon kívül helyező végzésben foglaltak szerint is a felperes által megjelölt ügy iratainak megismerésére irányul, ettől eltérően a tájékoztatáshoz való jog tükrében kellene megítélni. A Kúria a hatályon

kívül helyező végzésben amiatt rögzítette, hogy a felperes az Info tv. alapján őt megillető jogokat kívánta érvényesíteni, mert az azt megelőző eljárás során ezzel ellentétes, az érvényesített jogcímre vonatkozó nyilatkozata nem kötötte a bíróságot. Azt azonban nem írta elő a hatályon kívül helyező végzésben, hogy a kereseti kérelem - egyezően az 1952. évi Pp. 215. §-ában rögzítettekkel - ne kötné a bíróságot, hanem csupán azt, hogy a keresetet az Info tv. vonatkozó rendelkezései szerint kell elbírálni. Jól látható ez abból is, hogy a hatályon kívül helyező végzés egyebek mellett azt írta elő, hogy az I. rendű alperes nyilatkozzon, hogy az érintett irat tartalmaz-e a felperes személyét érintő személyes adatot, amely a kereset ettől eltérő értelmezése esetén a kereset részbeni teljesítésére történő felhívás lett volna.

[23] A bírói gyakorlat egységes ugyanakkor az ilyen tartalmú keresetek minősítésében és megítélésében. Az Info tv. 14. §-a tartalmazza azokat a jogokat, amelyek a jogosult részéről a személyes adatok kezelőjével szemben érvényesíthetők. Eszerint az érintett kérelmezheti az adatkezelőnél tájékoztatását személyes adatai kezeléséről, személyes adatainak helyesbítését, valamint személyes adatainak - a kötelező adatkezelés kivételével - törlését vagy zárolását. A 15. § (1) bekezdése részletezi azt, hogy az adatkezelő tájékoztatás adása milyen kötelezettséget jelent. Ennek alapján az érintett kérelmére az adatkezelő tájékoztatást ad az érintett általa kezelt, illetve az általa megbízott adatfeldolgozó által feldolgozott adatairól, azok forrásáról, az adatkezelés céljáról, jogalapjáról, időtartamáról, az adatfeldolgozó nevéről, címéről és az adatkezeléssel összefüggő tevékenységéről, továbbá - az érintett személyes adatainak továbbítása esetén - az adattovábbítás jogalapjáról és címzettjéről. Míg a 16. § azt szabályozza, hogy a tájékoztatás mely esetekben tagadható meg. Az érintett fentiekben részletezett tájékoztatáshoz való joga annak biztosítására szolgál, hogy a jogosult tudomást szerezhessen arról, hogy személyes adatait ki, hol, milyen célból kezeli, azokhoz milyen forrásból jutott hozzá, továbbá hogy meggyőződhessen kezelt adatai helyességéről, az adatkezelés jogszerűségéről. E jogok jelentik az adatkezelés jogszerűségének egyik garanciáját. Amennyiben azonban az érintett nem tájékoztatás adását, hanem maguknak a személyes adatoknak a kiadását kéri, erre az Info tv. nem biztosít lehetőséget. Az Info tv. valóban kiterjed a személyes adatok kezelésére, és azzal kapcsolatos jogosultságokra, ugyanakkor az érintett részére történő iratkiadásra vonatkozó jogról nem rendelkezik. Az Infotv. az iratok kiadásának igénylésére való jogosultságot kizárólag a közérdekű adatokkal összefüggő követelés érvényesítése esetén biztosítja. Mindezekből következően az ilyen tartalmú kereset nem megalapozott (Kúria Pfv.IV.20.174/2103/9. és Pfv.IV.20.971/2013/9. számú ítéletei). Az Info tv. 22. §-ának (5) bekezdése szerint ugyanis ha a bíróság a kérelemnek helyt ad, az adatkezelőt a tájékoztatás megadására, az adat helyesbítésére, zárolására, törlésére, az automatizált adatfeldolgozással hozott döntés megsemmisítésére, az érintett tiltakozási jogának figyelembevételére, illetve a 21. §-ban meghatározott adatátvevő által kért adat kiadására kötelezi.

[24] Az ítélet tábla a teljesség kedvéért rögzíti, hogy a felperes - immáron jogi képviselővel eljárva - maga sem utalt arra a fellebbezésében, hogy kereseti kérelme más tartalmú lett volna, mint ahogy az elsőfokú eljárás során az I. rendű alperes „tájékoztatását” követően is változatlanul tartotta fenn kereseti kérelmét az iratok megismerésére és a másolatok kiadására vonatkozóan éppen azért, mert nem fogadta el az I. rendű alperes tájékoztatását. E tájékoztatás ugyan valóban nem terjed ki valamennyi, az Info tv. 15. §-ának (1) bekezdésében írt kritériumra, ugyanakkor a felperes kérelmének hiányában nem is kellett: az Info tv. 15. §-ának (1) bekezdése szerint ugyanis az adatkezelő az érintett kérelmére ad tájékoztatást pl. az adatkezelés céljáról, jogalapjáról, időtartamáról, az adattovábbítás jogalapjáról és címzettjéről. Ugyanakkor mivel a kereset nem terjedt ki a tájékoztatásra, annak a fellebbezési hivatkozásnak sem volt jelentősége, hogy a felperes nem fogadja el az I. rendű alperes „tájékoztatását”.

- [25] Az ítéletábra a kifejtett okok miatt mellőzte az elsőfokú ítélet indokolásából a tájékoztatáshoz való jog teljesülésével kapcsolatos indokolást, egyebekben ugyanakkor - ellentétben a felperes fellebbezésében foglaltakkal - az elsőfokú bíróság kellően megindokolta döntését a kereset megalapozatlanságát illetően.
- [26] Ugyanis mivel a kereseti kérelem az Info. tv. alapján nem volt teljesíthető, az elsőfokú bíróságnak e jogkérdésben kellett döntenie, amely a felperes fellebbezésében foglaltaktól eltérően sem további bizonyítást, sem további, a bizonyítással összefüggő tájékoztatást nem igényelt (arról pedig a felperes már korábban tájékoztatást kapott, hogy neki kell bizonyítania, hogy van olyan érvényesíthető joga, amely alapján a bizonyított tényállás mellett a keresete eredményre vezethet - 6.P.21.421/2016/33. sorszámú jegyzőkönyvbe foglalt végzés). A jogvita eldöntéséhez az elsőfokú bíróság a hatályon kívül helyező végzésben előírtaknak megfelelően beszerezte az I. rendű alperes érdemi ellenkérelmét az immáron az Info tv. alapján azonosított jogcímre vonatkozóan, amely ellenkérelem és a kereseti kérelem korlátai között (1952. évi Pp. 215. §) pedig további bizonyításra nem volt szükség, mivel a bizonyítás nem vezethetett volna olyan eredményre, amely a kereseti kérelmet megalapozottá teszi. Ezért szükségtelen volt a Miskolci Járási Ügyészség **P.M.51../2013.** számú iratának beszerzése is. Tény, hogy az elsőfokú ítélet indokolása nem tartalmazza az 1952. évi Pp. 221. §-ának (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően azt sem, hogy az elsőfokú bíróság miért nem teljesítette a felperes azon bizonyítási indítványát, amely szerint az iratok becsatolására kérte kötelezni az I. rendű alperest. Ennek oka, hogy e bizonyítási indítvány tartalmilag megegyezik a kereseti kérelemmel, és teljesítése esetén az elsőfokú bíróság nem egy fellebbezhető ítélettel, hanem egy nem fellebbezhető pervezető végzéssel hozott volna a kereseti kérelemnek megfelelő határozatot. Ezért a kereset elutasításának - nagyobb részben helyes - indokai is egybeesnek a bizonyítási indítvány mellőzésének okaival. Nem sértette meg ezért az elsőfokú bíróság az 1952. évi Pp. 190. §-ának (2) bekezdését, amikor nem kötelezte az I. rendű alperest a kereset tárgyát képező iratok becsatolására. Az 1952. évi Pp. 190. §-ának (2) bekezdése szerint továbbá a bíróság a bizonyító fél kérelmére az ellenfelet kötelezheti a birtokában levő olyan okirat bemutatására, amelyet a polgári jog szabályai szerint egyébként is köteles kiadni vagy bemutatni. Ilyen kötelezettség az ellenfelet különösen akkor terheli, ha az okiratot a bizonyító fél érdekében állították ki, vagy az reá vonatkozó jogviszonyt tanúsít, vagy ilyen jogviszonnyal kapcsolatos tárgyalásra vonatkozik. Ez pedig azt jelenti, hogy ez alapján is szükség lett volna legalább annak valószínűsítésére, hogy az I. rendű alperes a polgári jog szabályai szerint köteles kiadni vagy bemutatni az adott iratot. A felek között azonban nem áll fenn olyan polgári jogi jogviszony, amely alapján az I. rendű alperes ilyen irat kiadására kötelezhető lenne.
- [27] Ami pedig az esetlegesen számba vehető további jogcímeket illeti, a hatályon kívül helyező végzés egyértelműsítette, hogy a kereset a fenti jogcímen bírálható el, a fellebbezési eljárásban immáron jogi képviselővel eljáró felperes pedig maga sem jelölt meg egyéb jogcímet. Az ítéletábra ugyanakkor a teljesség kedvéért rögzíti, hogy a hatályon kívül helyezett ítéletében valóban megjegyezte, hogy a felperes nincs elzárva attól, hogy közvetlenül forduljon az I. rendű alpereshez mint hivatali szervezethez, és kérje az iratokba való betekintést, abból másolat kiadását. Azonban ahogy az elsőfokú bíróság is helytállóan utalt rá, az I. rendű alperes nem bíróság, eljárása nem bírósági eljárás, a saját iratkezelésére vonatkozó esetleges belső szabályai nem jogszabályok, ezért amennyiben e kérelmét nem teljesítik, a felperes nem rendelkezik kikényszeríthető joggal annak érvényesítésére, mint ahogy a Kúria is kizárólag az Info tv. alapján találta elbírálhatónak a felperes keresetét. Az ítéletábra utal ugyanakkor arra is, hogy az I. rendű alperes kezeli a gondnokoltaknak a gondnokoltak nyilvántartásában szereplő adatait a gondnokoltak és az előzetes jognyilatkozatok nyilvántartásáról szóló 2013. évi CLXXV. törvény 5. §-ának (1) bekezdése alapján. Bár nem merült fel peradat arra vonatkozóan, hogy a kereset alapjául szolgáló irat kifejezetten e nyilvántartásból

történt adatszolgáltatással áll-e kapcsolatban, e jogszabály 23. §-ának (3) bekezdése alapján az érintett nem jogosult az iratok megismerésére, másolat kiadására ez alapján sem, hanem azt jogosult megismerni, hogy adatszolgáltatás alanya volt-e (amely jogosultság a nemzetbiztonság, a bűnmegelőzés vagy a bűnüldözés érdekében a rendőrség, a nemzetbiztonsági szolgálatok részére történt adatszolgáltatás esetén korlátozható vagy kizárható).

- [28] A felperes illetékességi kifogásával szemben pedig az Info. tv. 22. §-ának (3) bekezdése megalapítja a felperes lakóhelye szerinti törvényszék illetékességét is, a Debreceni Ítéltábla pedig a korábbi II. rendű alperes, a felperes lakóhelye szerint illetékes Miskolci Törvényszék helyett jelölte ki az elsőfokú bíróságot az ügy elbírálására (Pkk.I.20.270/2016/2. számú végzés). Emellett az ítéltábla már elbírálta a Pkf.I.20.543/2016/2. számú végzésével, hogy az elsőfokú bíróság illetékessége rögzült. Harmadsorban pedig az illetékesség nem volt kizárólagos; az 1952. évi Pp. 43. §-a (1) bekezdésének 2. mondata szerint ha az illetékesség nem kizárólagos, az alperes érdemi ellenkérelmének (139. §) előadása után az illetékesség hiánya nem vehető figyelembe.
- [29] A felperes fellebbezése alaptalan volt az I. rendű alperesnek megítélt perköltség körében is. Az I. rendű alperes korábbi eljárás során tett ellenkérelme és nyilatkozatai a felperes és az eljáró bíróságok által elfoglalt álláspont szerint is kifejezetten azon alapultak, hogy a felperes határozottan megjelölte, hogy nem az Info tv. alapján kéri a kereset elbírálását. Amennyiben pedig a bíróság nem is kötött a jogcímhez, a perben ellenérdekű félnek nincs olyan **eljárásjogi kötelezettsége, hogy** a felperes kifejezett rendelkezése ellenére más jogcímen terjessze elő ellenkérelmét, de a gondos pervitel szabályai alapján sem várható el tőle ilyen (1952. évi Pp. 8. §). Ezért nem tekinthető mulasztásnak, hogy az I. rendű alperes a hatályon kívül helyező végzésben foglaltak alapján - a csak akkor megismert jogcím alapján - az ellenkérelem kiegészítésére volt köteles. Ezt követően ugyanakkor nyilvánvalóan ügyvédi munka merült fel az iratok (2 ítélet, hatályon kívül helyező végzés, peranyag) tanulmányozásával, az I. rendű alperessel történő konzultációval, a fentiek szerinti bírói gyakorlatra is reflektáló négy oldalas ellenkérelem előterjesztésével, a nem debreceni illetőségű jogi képviselő részéről két tárgyaláson történő megjelenéssel és a tárgyalásokra való felkészüléssel.
- [30] Ezzel összefüggésben pedig az I. rendű alperes megalapozottan hivatkozott arra a csatlakozó fellebbezésben, hogy az elsőfokú bíróság által figyelembe vett 3 órával ellentétben az általa felszámított 8 óra nem eltúlzott. Ez továbbá a felperes álláspontjától eltérően nem minősül utólagos felszámításnak (de pl. a felperes is fellebbezésében külön összeg megjelölése nélkül kért ügyvédi munkadíjat megállapítani), mert az I. rendű alperes az ellenkérelem kiegészítésében is kérte perköltsége R. 3. §-ának (3) bekezdése szerinti megállapítását, azaz minden megkezdett tárgyalási óránként, valamint az ügyvédnek az eljárást megelőző és a tárgyaláson kívül végzett igazolt tevékenységéért óránként [a R. 3. §-ának (4) bekezdése alapján] 2500 Ft-ban. Az 1952. évi Pp. 79. §-ának (1) bekezdése szerint pedig a bíróság a perköltség összegét a fél által előadott és a szükséghez képest igazolt adatok figyelembevételével állapítja meg. A fél javára az általa felszámítottnál több perköltséget megállapítani nem lehet. Ha a fél a költségeket nem számította fel vagy nem igazolta, a bíróság a perköltséget a per egyéb adatai alapján hivatalból határozza meg. Az I. rendű alperest képviselő ügyvéd által kifejtett tevékenység pedig a fentiek alapján külön igazolás nélkül is elfogadható 8 órában, amely a R. 4/A. §-ának (1) bekezdése alapján áfa-val növelten 25 400 Ft ($8 \cdot 2500 = 20\,000 \text{ Ft} + 5400 \text{ Ft áfa}$). A felperes megalapozottan hivatkozott ugyanakkor arra, hogy a kijavított hatályon kívül helyező végzés szerint az I. rendű alperesnek nem merült fel költsége a felülvizsgálati eljárás során, ezért a csatlakozó fellebbezés 20 000 Ft felülvizsgálati eljárási költség vonatkozásában megalapozatlan volt. A felperes fellebbezési érvelésétől eltérően pedig mivel az elsőfokú bíróság a perköltségviselés általános szabályai [1952. évi Pp. 78. §-ának (1)

bekezdése] szerint marasztalta a pervesztes felperest az I. rendű alperes költségében, nem kellett formailag külön is határozni a kereseti kérelemnek nem minősülő perköltségviseléssel kapcsolatos felperesi kérelemről. Mivel továbbá a felperes pervesztesnek minősül az elsőfokú eljárás során, az elsőfokú, a korábbi másodfokú és felülvizsgálati költségének felszámítására nem jogosult, hanem viselni köteles az I. rendű alperes elsőfokú perköltségét az 1952. évi Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján.

- [31] A felperes arra helytállóan utalt a fellebbezésben, hogy a per 2014. december 22-i megindítása miatt részéről nem volt kötelező elektronikus úton előterjeszteni a fellebbezést az 1952. évi Pp. 397/I. §-a (2) bekezdésének e) pontja alapján, az 1952. évi Pp. terminológiája (237. §) szerint pedig e perben a fellebbezés elutasításának, nem visszautasításának lehet helye. Mindezek azonban nem befolyásolták, hogy a felperes hatályosan előterjessze fellebbezését, és mivel e kijavításnak az elsőfokú bíróság is eleget tehetett volna az 1952. évi Pp. 224. §-ának (1) bekezdése alapján, az ítélet tábla szövegezésében ennyiben pontosította az elsőfokú ítélet fellebbezési záradékát.
- [32] A kifejtettek okok miatt az ítélet tábla részben megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét az 1952. évi Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján, és felemelte a felperest terhelő perköltség összegét, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyta a jogorvoslati záradék szövegezésbeli pontosításával.
- [33] A felek pernyertességének aránya az alábbiak szerint alakult a másodfokú eljárásban. A felperes fellebbezésének pertárgyértéke meg nem határozható volt, amely a hasonló tárgyú perekben kialakult gyakorlatnak (és az illetékalapra vonatkozó számításoknak) megfelelően 600 000 Ft pertárgyértékként jön számításba, míg az I. rendű alperes csatlakozó fellebbezésének pertárgyértéke 35 875 Ft (45 400 - 9525 Ft) volt. Ebből az összesen 635 875 Ft-ból a felperes pernyertessége az I. rendű alperes által érvényesített 20 000 Ft felülvizsgálati költségére (azaz 3%-ban) áll fenn, míg az I. rendű alperes pernyertessége 615 875 Ft (97%) erejéig. Erre, továbbá az 1952. évi Pp. 81. §-ának (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel a felek ilyen arányban voltak jogosultak felszámítani a másodfokú eljárás során felmerült perköltségüket. A jelen másodfokú eljárásra mindkét fél ügyvédi munkadíjat érvényesített. Jóllehet a felperes eltúlzottnak találta az I. rendű alperes által 6 órában megjelölt ügyvédi tevékenységet, a felperes 5 oldalas, majd utóbb 1 oldalban kiegészített fellebbezésére az I. rendű alperes jogi képviselője a csatlakozó fellebbezés indokaival együtt 8 oldalas beadványt szerkesztett, amelynek elkészítése (az ilyenkor szükségszerű irattanulmányozással, konzultációval együtt) reálisan igényelte ezen időszükségletet. Figyelemmel ugyanakkor arra is, hogy a felperes ezt követően egy 3 oldalas észrevételt terjesztett elő, megállapítható, hogy a felek oldalán közel azonos ügyvédi munkaóra-ráfordítás áll mindkét oldalon, ezért az ítélet tábla 6-6 munkaóra figyelembevételével 7500 - 7500 Ft-ban forintban határozta meg a felek jogi képviselői munkadíjból álló másodfokú perköltségét a R. 3. §-ának (3), (4) és (5) bekezdései alapján, amely az I. rendű alperes esetében a R. 4/A. §-ának (1) bekezdése alapján árával növelve 9525 Ft. Ez a felperes esetében a pernyertességének (3%) arányában 225 forint (7500 Ft x 3%) felperesre áthárítható perköltséget jelent, míg az I. rendű alperes esetében a pernyertessége (97%) alapulvételével (9525 Ft x 97%) 9239 Ft felperesre hárítható költséget. A kettő különbözeteként az ítélet tábla a felperest kötelezte az I. rendű alperes 9014 Ft összegű másodfokú perköltségének viselésére.
- [34] Mivel az elsőfokú bíróság a hatályon kívül helyezés folytán már határozott a fellebbezési illetékről, az ítélet táblának kizárólag a csatlakozó fellebbezés illetékének viseléséről kellett rendelkeznie, amelyet a felperes teljes személyes költségmentessége és az I. rendű alperes illetékmentessége miatt az állam visel a Kmr. 13. §-ának (2) bekezdése és 14. §-a alapján.

Debrecen, 2021. március 4.

Dr. Bakó Pál s.k. a tanács elnöke, Dr. Árok Krisztián s.k. előadó bíró, Dr. Molnár Tibor Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül:

-kiadó-